

Vấn đề tái bản “Chính Đề Việt Nam”

Vấn đề chính của Việt Nam ngày nay là vấn đề phát triển: phát triển là gì? làm thế nào để phát triển? phát triển liên hệ với các lãnh vực khác, đặc biệt là lãnh vực văn hoá, thế nào? Vấn đề cần được soi sáng tối đa. Mà đây lại chính là việc mà tác giả, hay các tác giả của “Chính Đề Việt Nam” đã làm một cách rất chi tiết, mạch lạc, có phương pháp, sâu sắc, và vô tư. Cho nên quyển sách này cần được tái bản và phổ biến rộng rãi.

Vấn đề tái bản đang gấp một trớ ngại: việc này chưa thực hiện được vì có sự bất đồng về ai thực là tác giả. Cho nên vấn đề này cần được làm sáng tỏ.

Qua một cuộc điều tra được biết như sau:

Chính Đề Việt Nam là một tác phẩm tập thể. Nhà xuất bản Hùng Vương nói rõ rằng “Tài liệu nghiên cứu này do một nhóm chiến sĩ trong bộ phận nghiên cứu chính trị của Đệ Nhất Cộng Hòa VN soạn thảo để kính tảng các chiến sĩ vô danh của Cộng Đồng Quốc Gia Việt Nam”. Tác giả đứng tên trong sách, Tùng Phong, là Ông Lê Văn Đồng, từng giữ chức Bộ trưởng Cảnh Nông trong Chính Phủ Việt Nam năm 1957. Như vậy Ông Lê Văn Đồng là một trong những người đã đóng góp vào việc soạn thảo tác phẩm này. Và đã nói đến “một nhóm” chiến sĩ của Đệ Nhất Cộng Hòa” tất nhiên phải hiểu rằng có nhiều người khác, và nói đến những người “có khả năng nghiên cứu chính trị” tất phải nghĩ đến các ông Ngô Đình Nhu, Trần Quốc Bửu.

Riêng về Ông Ngô Đình Nhu thì anh Cao Xuân Vỹ đã xác nhận là chính anh đã nhận lệnh của Ông Nhu đích thân đem bản thảo (*manuscrit*) trao tận tay cho Ông Lê Văn Đồng. Nhưng bản thảo viết bằng tiếng Pháp, và ông Vỹ không thể nói đó là bản thảo duy nhứt của Chính Đề Việt Nam hay không. Như vậy ta phải nghĩ rằng Ông Nhu chỉ là một trong những người đóng góp vào việc soạn thảo tác phẩm này. Ngoài ra phải có nhiều, hay vài người khác. Nhưng chắc chắn Ông Nhu đã đóng góp một phần rất quan trọng, nếu không nói là phần chính, trong công cuộc này. Ai quen thuộc với những diễn văn và phỏng vấn

của Tổng Thống – do ông Nhu soạn thảo – và của chính Ông Nhu, chỉ cần đọc vài trang của tác phẩm cũng thấy ngay bàn tay của Ông.

Thuộc “nhóm nghiên cứu chính trị của Việt Nam Cộng Hoà” phải liệt kê Ông Lê Văn Đồng. Ông ta là một người có trình độ văn hóa cao (đã tốt nghiệp Cử Nhân Luật tại Pháp, và sau 1975 lại đậu thêm Ph.D. về Toán Học và giữ chức vị Giáo Sư Đại Học ở Hoa Kỳ), và có khả năng có những tư tưởng sâu sắc được trình bày trong tác phẩm. Phần khác, bản thảo/MS của Ông Nhu viết bằng tiếng Pháp, và tất nhiên Ông Đồng là người dịch bản đó ra tiếng Việt, và phối hợp với những bản khác, đúc kết, sắp xếp trình bày cho thành sách; xong phải lo việc ấn loát, sửa mo rát, xuất bản, phát hành. Nghĩa là làm công việc của một người **Chủ Biên**. Ai đã có viết lách, xuất bản, đặc biệt là tác phẩm tập thể, đều biết rằng chủ biên là nhân vật quan trọng nhất trong số những người liên hệ đến xuất bản. Cho nên khi, nhân một dịp viếng Paris năm 1987, Ông biếu sách cho một số người do Ông Ngô Đình Luyện giới thiệu (trong đó có Ông Nguyễn Gia Kiểng), Ông nói rằng ông là tác giả của Chính Đề Việt Nam thì thật ra cũng không sai, nhứt là tác phẩm này xuất bản lần đầu năm 1964, ở Sài Gòn, tại nhà in Đồng Nai, mà chủ là Ông Trương Vĩnh Lễ, sau khi Ông Nhu và những người khác đã khuất. Cho nên nhờ Ông Lê Văn Đồng mà ta mới có nó ngày nay.

Nhưng ai là tác giả của tác phẩm **“Chính Đề Việt Nam”** cũng không quan trọng. Điều quan trọng nhất là đây là một công trình đóng góp rất lớn của những người lãnh đạo Đệ I Cộng Hoà Việt Nam. Nó là một viên ngọc quý mà Việt Nam Cộng Hoà đã góp vào kho tàng tư tưởng của Việt Nam. Nó giúp soi sáng vấn đề phát triển Việt Nam, và đáng được phổ biến rộng rãi, để những ai đang cứu xét vấn đề có thêm dữ kiện để suy ngẫm. Và để có thể nói, như một câu vè rất phổ biến gần đây ở Việt Nam: “Việt Nam Cộng Hoà đã chôn, nhưng chưa chết”. Tái bản sách này sẽ là một bằng chứng của sự thật này.

Không biết khi nào quyển sách này mới được tái bản, nhưng trong khi chờ đợi được đọc nguyên bản, ta may mắn có 2 bài điểm sách sau đây của GS Đỗ Mạnh Tri và BS Nguyễn Đức Liên trình bày rất chi tiết nội dung của tác phẩm. Chân thành cảm ơn GS Tri và BS Liên.